

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.

Uredništvo in upravnništvo:

Ljubljana, poštni predal št. 168.

Naslov za telegrame: »Naprejc, Ljubljana.

Čekovni račun št. 13.807.

NAPREJC

Stane mesečno Din 25.—
za inozemstvo Din 35.—

Oglasi:

Prostor 1×55 mm 60 par. Mali oglasi: beseda
60 par, najmanj 5 Din.Dopise frankirajte in podpisujte, sicer se ne
priobčijo. — Rokopisi se ne vračaja.

Reklamacije za list so poštne proste.

Glasilo Socialistične stranke Jugoslavije.

Letnik VII., stev. 6.

Četrikova

»Naprejeva« številka
izhaja kot tednik:

LJUDSKI GLAS

Glasilo

Kmetško-delavske zveze

Stane letno 60 Din — mesečno 5 Din

Naša stranka v boju.

TRBOVLJE.

V nedeljo, 1. t. m. je sklicala kraj. organizacija volilni shod. Ker ni mogla dobiti prostora v »delavskem« Delavskem domu, (zgodovina se ponavlja!) se je shod vršil na dvorišču Božičeve gostilne. Shod je v imenu kraj. organizacije otvoril s. Pencelj in dal besedo ss. Jeramu z Jesenic in Lovru Klemenčiču, ki sta bila delegirana od izvrševalnega odbora naše stranke.

Oba sodruga sta v daljših referatih pojasnila politični položaj in naloge delavskega razreda, ki jih smatra naša SSJ v dani situaciji za najvažnejše.

S. Jeram je popularno z dobrimi primerami pojasnil glavne principe naše stranke: načelo javnosti, dviganje razredne zavednosti, boj za enotnost proletariata v organizacijah, ki so močne, ne še sicer po številu, pač pa po zavednosti. Razkrinkal je tiste, ki kričijo, da so za enotnost proletariata, a sami izstopajo iz stranke, dasi so sami pomagali sestavljati njen program in pravilnik, za katerega so tudi na kongresih glasovali. Naša stranka ne lovi glasov nezavednih, ker se dobro zaveda, da glasovi brez organizacije nič ne pomenijo.

Izvajanja s. Jerama so podala dokaz, da se je proletariatski že zelo izobrazil da ni več malodušen, temveč se dobro zaveda in z veseljem obrazom ali trdno in odločno maršira — čeprav samo bataljon kot avantgarda — v boj proti kapitalizmu in njegovim agentom.

S. Klemenčič je spomnil navzoče na one, ki jim današnji teror posredno ali neposredno onemogoča prisostvovati shodu: na žrtve belega terorja, na žrtve hujskačev, ki sedijo po ječah, dočim so pravi krivci svobodni. Oni so člani istega razreda, dasi še nismo enih misli in člani iste organizacije.

Žrtve belega terorja pri nas in po vsem svetu nas samo vzpodbujajo k še agilnejšemu delovanju za osvobodjenje človeštva iz kapitalistične reakcije, terorja in izkoriščanja.

Proletariat stoji v teh volitvah v neravni borbi proti kapitalizmu, ki imajo vsa sredstva propagande v svojih rokah — tiskarne, dvorane, upravni aparat, oboroženo silo in denar.

Zato te volitve ne bodo bistveno spremenile težkega položaja delavskega razreda, ki je potlačen in postavljen izven ustavnih svoboščin, ker nima osnovnih državljskih pravic — pravice svobodnega političnega in gospodarskega organiziranja.

Zato bo razredno zavedni proletariatski s svojo akcijo v volilnem boju skušal predvsem dvigniti zavednost delavstva s tem, da ga opozori, da brez organizacije, katero vzdržujejo in vodijo člani — delavci in kmetje sami, ni pričakovati izboljšanja položaja delavnega ljudstva, ni pričakovati uspešnega razrednega boja. Če dosežemo v tej volilni akciji, da se zavednost proletariata dvigne in da pridobe naše organizacije novih zavednih članov, potem smo storili velik korak naprej.

Pomen proletariata v Jugoslaviji

je danes tako neznan — ker ni dovolj in pravilno organiziran — da je buržuazija mišljenja, da je čas zanjo, da se ona stepe med seboj za politično oblast, ki pomeni v Jugoslaviji skoraj absolutno gospodarsko oblast.

Jugoslavija se namreč razlikuje od vseh ostalih kapitalističnih držav v Evropi v tem, da ima relativno največ takozvanega državnega kapitalizma. Izvemši Unijo ruskih socialističnih republik, kjer so potom revolucije nacionaliz. glavna in odločujoča gospodarska sredstva proizvodnje v prehodni dobi državnega kapitalizma, ki ga tam upravlja organizirani delavsko-kmetški razred, prevladuje privatni kapitalizem po vsej Evropi, posebno pa v Ameriki, to je: skoraj vsa sredstva proizvodnje in prometa so v rokah privatnikov, a ne vlade oz. države kakor pri nas.

V Jugoslaviji pa so državne vse železnice, največ rudnikov, skoraj tretjina industrije, največje in odločujoče banke, največja veleposestva in ogromni gozdovi. Kar ni državna last je pa pod kontrolo sakvestrov.

Vsakokratna vlada nima torej samo vse politične, upravne in vojaške moči, temveč tudi odločujočo v narodnem gospodarstvu, gospodarsko moč. Vsa ta absolutna moč je koncentrirana v Beogradu,

ker je samouprava občin, okrajev in pokrajin skrčena na minimum. Ta moč je toliko strašnejša, ker omogoča neenotna zakonodaja — ki bi bila predpogoj zakonitega in moderne centralizma — gaziti poljubno obsteječe zakone.

Vladajoča buržuazija te ogromne politične in gospodarske moči ni dobila potom vztrajnega dela in napora, temveč ji je ta moč pripadla radi konstelacije ob koncu vojne. Padla ji je v roke kot vojni plen, kot dar, ki ga ni niti pričakovala, dobila je v roke moč in kapital, na katerega ni bila niti duhovno, niti gospodarsko pripravljena.

Zato ni čudno, da vladajoča buržuazija ni sposobna, da bi upravljala z ogromnimi resursi v korist napredka družbe in produkcije — in zato ni čudno, da je vladajoča buržuazija v silnem strahu, da ji kdo ne izpodmakne teh ogromnih resursov izpod rok. Boji so samo nesposobnejši!

V tem strahu je buržuazija s silo in z izjemnimi zakoni potlačila organizirani proletariatski, ki se je pokazal premalo zavednega in premalo organiziranega, da bi kljuboval viharju.

Bistveni in glavni vzrok, da se je buržuaziji to posrečilo, je: nezavednost in nepopolnost organizacij, ki so bile samo na papirju, za kar nosimo vsi odgovornost in to priznavamo; zato so se organ. zrušile kakor papirnat hiše ob prvem viharju. Ko je vladajoča buržuazija to napravila, pa se je zbalala, da ji njen razredni kapitalistični konkurent, ki ima malo več gospodarskih izkušenj, a toliko manj političnih, to je hrvatski, slovenski in nemški kapital, izmakne ogromne resurse in vlado, ki predstavlja v Jugoslaviji skoraj absolutno gospodarsko in politično moč, kajti privatni kapital je še slabo razvit, a delavsko-kmetško ljudstvo nima svojih pravih organizacij.

V tem je torej bistvo sporov buržuaznih strank Jugoslavije, vse drugo je samo plašč, ki zakriva bistvo, srce stvari.

Imamo torej interesanten položaj v Jugoslaviji.

Na eni strani vladajoča buržuazija ni sposobna upravljati državo s svojo skoraj absolutno politično in gospodarsko močjo, sama skuša iz strahu, da se ji izpodmakne ta moč, dvigniti gospodarstvo samo ene pokrajine na račun drugih, osvobojenih (kakor pravi) in ustvarja na ta način kolonialno stanje vladajočih in podvrženih narodov, a vrh tega še slepo posluša evropske imperialiste, od katerih je finančno odvisna, tako da pretvarja kraje na tej strani Save v dvojne kolonije in vodi iz ene gospodarske krize v drugo.

Na drugi strani pa je delavno ljudstvo nesposobno vreči vladajočo buržuazijo s sedla, ker je premalo zavedno in zato premalo in nepravilno organizirano.

Še več! Industrijski proletariatski in kmetško ljudstvo je danes v tako težkem položaju, da komaj, komaj životari. Majhna zdrava organizacijska jedra bodo stala danes ali jutri še pred vedno večjimi krizami.

Zato je tem večji zločin

in znak skrajne nezavednosti onih, ki v takem času rušijo ono zdravo proletarsko jedro, ki ga predstavlja naša socialistična stranka in ustanovljajo nove politične organizacije — loveč se za volilnimi »uspehi« in mandati.

Če gledamo torej položaj tak kakor je, a ne tako, kakor bi ga morda želeli, potem bomo resno iskali in priznali napake, ki smo jih napravili, da jih v bodoče ne bomo več napravili.

Začeti pa moramo hišo od spodaj zidati, a ne pri strehi, ali pri napisu nad slemenom, ko vidimo, da je zrušena.

Strogo izvajanje kongresnih sklepov, programa in pravilnika, to je temelja proletarskega demokratizma, brez katerega ni trdne proletarske organizacije — to je najpotrebnejše! Vsak puč moramo obsoditi — naj pride od desne ali leve, naj bo slabo ali dobro mišljen! Vsak nazadnjaški oportunistem moramo odločno pobjati!

Iz majhnega oportunistem pri zeleni mizi je zrastle ministerializem, se je ukoreninil socialpatriotizem, a iz njega nacionalni šovinizem ter skok iz komunističnega v radikalni in organski tabor. Zato bomo posvetili organizacijskemu delu še večjo pozornost.

Kdor vse to razume, se bo tudi na Štajerskem, kjer je 14 skrinjic, lahko odločil in manifestiral svojo zavednost s tem, da bo volil 12. skrinjico, na Kranjskem pa zadnjo.

Še nekaj o SLS,

o stranki, ki se naziva zastopnica slovenskega naroda. Stranka, ki je med vojno vodila politiko nemškega imperializma, po prevratu pa v delu pokazala nesposobnost in protiljudsko in protidelavsko politiko (Zaloška cesta), ki je skupno z demokrati

in vodstvom takratne socialne demokracije — s katerim mi še danes vodimo boj — prodala suverenost Slovenije in prva uvedla centralizem, taka stranka pač nima pravice trditi o sebi, da je prava zastopnica slovenskega naroda, posebno še, ker vemo, da je večino glasov dobila z zlorabo verskega čustva in verskih navad!

Toliko o SLS, da ne bomo dolgo govorili o drugih kapitalističnih skrinjicah, (saj stranke niso!) ki si nadevajo razna imena, posebno republikanska.

Res publika (republika)

pomeni doslovno: javna stvar — načelo javnosti. Pravo republikanstvo je mogoče samo tam, kjer se to načelo tudi izvršuje v organizacijah, v stranki, ki objavlja število svojih članov in njih prispevke za vzdrževanje stranke ter vodi javne račune — a ne zakulisne politike in tajne diplomacije.

Od vseh obstoječih proletarskih organizacij dela to dosledno edino naša stranka v »Napreju«.

Delavci in kmetje, ki nimajo posebne višje izobrazbe imajo poseben interes na načelu javnosti, ker oni ne morejo zasledovati in si raztolmačiti tajne diplomacije in zakulisne politike. Na to »Napreju« stalno opozarja.

Če bomo te ideje in naše organizacije utrdili v volilnem boju, bomo stopili svojo dolžnost. Poslanci nam morajo potem pasti v roke navrh.

Navzlic težkemu položaju ne obupujemo. Iz semena, ki je zdravo — to so naše organizacije — bo zrastle mogočna proletarska stavba, mogočen organiziran in zaveden proletarski razred, ki bo kljuboval vsem viharjem in ki bo izpolnil zgodovinsko nalogo, ki jo ima naš proletariatski skupno z delavnim ljudstvom vsega sveta: osvoboditi človeštvo iz jarma kapitalizma in ustvariti boljše družbo.

Še to vmes, ker je tudi zelo važno: Na ta izvajanja se je oglasil k besedi dijak Erjavec, ki je pokazal svojo socialistično nevednost s tem, da je rekel, da razredno zavedni proletariatski ne gre za s. Klemenčičem. Odgovor: Če bi proletariatski šel za posameznimi voditelji, a ne mislil s svojo glavo, bi pokazal s tem svojo nezavednost. Proletariatski, ki je zaveden, gre k svojemu cilju — socializmu — a ne za osebam.

Zavrnil je Erjavčevo izjavo prav dobro s. Jeram, ko je rekel, da je s. Klemenčič navaden član naše stranke in je s tem, da se je organiziral in javno priznal svoje napake v prošlosti, storil odločen korak naprej na poti zavednega razrednega boja. Zavedni mu bodo sledili, nezavedne pa bomo še poučili.

Kljub mrazu je delavstvo pozorno vztrajalo 3 ure na shodu, kar je znak, da je vedno bolj dostopno resnemu razpravljanju.

Hrastnik. Kljub prepoznemu obvestilu se je zbralo precej delavstva v konsumni dvorani v Hrastniku. Predsedoval je s. Domšek. Referiral je s. Klemenčič, slično kakor v Trbovljah. Njegov referat je izpopolnil s. Jeram.

ki je v živahnem govoru pojasnil glavne principe strankine politike in se je dotaknil tudi ideje »Skupnega doma«.

Povedal je, da smatra stranka idejo »Skupnega doma« kot ideal, ki ga je potrebno pokazati proletariatu v današnji razkosanosti. (Opomba. In ker smo materialisti v tem smislu, da ideale izvršujemo, bo »Skupni dom« stal!). Kratko in odločno je zavrnil vse očitke, da hočejo boritelji za »Skupni dom« razbijati strokovne organizacije. Nasprotno je res: mi vsi z delom dokazujemo, da združujemo in krepimo strokovne organizacije. Prizna, da tudi njemu ni bila jasna ideja »Skupnega doma«, ker je to pač organizacijski načrt, o katerem moramo diskutirati in premišljevati, kako ga bomo izvršili. Kdor pa ni dovolj razmišljal, naj nikar ne govori o malovažujoče ali celo zaničljivo o »Skupnem domu«, kajti enotno organiziran delavski razred je bil od nekdanjega cilja pravega socializma. Kako pa bomo v konkretnih primerih udeležili idejo »Skupnega doma«, o tem bomo še govorili. V tem morajo pomagati zlasti sedanje strokovne organizacije.

Malovrh je kritiziral idejo »Skup-

nega doma«, češ, da ga nimajo nikjer. (Čuden nazor: kakor bi rekel, da je soc. druž. red slab, ker še ni nikjer izvršen.) Branil je tudi dr. Koruna, o katerem pišejo različni listi, da je pravni zastopnik Trboveljske premogokopne družbe in tvrdke Abels Söhne v Hrastniku, češ, da to ni res. S. Klemenčič je namreč ugotovil, da je predrzno potegovati se za delavske glasove, a biti obenem zastopnik podjetnika. (Opomba. Dejstvo je, da je dr. Korun velik osebni prijatelj ravnatelja Trb. družbe g. Skubica, pravni zastopnik predilnice Gassner & Glanzmann v Tržiču in da so se seje upravnega sveta tvrdke Abels Söhne vršile v njegovi pisarni.)

S. Struc je v jedrnatih besedah zavrnil vse očitke korunovcev ter dokazal, kako cepijo oni organizacije, a kriče okoli, da jih mi cepimo. Navajal je konkretne primere, iz katerih je razvidno, da je hotel Krušič terorizirati kraj. organizacijo, ki se mu pa ni dala. Mož je izstopil in kandidira na Kristan-Korunovi listi.

Shoda v Trbovljah in Hrastniku sta pokazala, da je najzavednejši del tamšnjega proletariata z nami!

r Ogrorna večina naših organizacij, da je šla h Korunu, pravijo Korunovci na nekem svojem letaku. Ugotavljamo, da je prijavila doslej svoj izstop samo organizacija v Brežicah, ki je štela celih 11 članov in menda celih osem članov s Krušičem in Klenovškom vred v Trbovljah. Kaj pa organizacije v Pragerskem, Sv. Lovrencu na Pohorju, Gorici pri Mariboru — ali niso bile prej pri vas in so zdaj pri nas? In precej sodrugov v Lešah? Kaj pa Tržič?

r Z Internacionalo agitirajo korunovci, ker nimajo nobene svetle točke na sebi, s katero bi se lahko postavljali pred proletariatom. Ker mi nismo člani Internacionala, pa pravijo, da tudi socialisti nismo. Internacionala je šla že dvakrat v franže — kaj potem — recimo med vojno — zato ni bilo nobenega socialistarja na svetu? Pojdite se solit s tako demagogijo!

r Žerjavovec Anton Kristan, visoki zaščitnik Korunove lažisocialistične SPJ, bo zopet mnogo nevednežev spravil v klerikalni hlev. »Slovenec« poroča v sredo, 4. februarja, o novi korupciji pod naslovom »Odkod dobivajo Žerjavovci denar« in glavni junak je zopet Tone Kristan. Članek je že prej izšel v »Straži« in bo pred volitvami gotovo ponatisnjen v vseh klerikalnih časopisih. Nevedneži bodo še bolj sovražili socializem, ker ne bodo vedeli, da Kristan že od leta 1921 nima nobene zveze s socialistično stranko, ampak le s Korunovci. To pa tem bolj, ker klerikalci za nalašč mešajo vse v en lonec. »Slovenec« piše n. pr. 5. februarja, da »socialisti pod vodstvom Koruna in Bernota skupno z Žerjavom podpirajo današnji nasilni in koruptni režim.« Tega svojim backom ne povedo, da je Bernot tajnik naše stranke, ki se že leta bori proti Kristanu in Korunu. Klerikalcem je vsako sredstvo dobro, da le naberejo čim več kroglic. Nov dokaz, da je zavednost najbolj potrebna, če hoče proletariati kdaj zmagati.

r Narodnjakom za klobuk. Da vas je vjel nacionalni blok v svoje mreže, pripišite svoji nevednosti in — denarju. Zlasti denarju. Med tem denarjem je večina iz koruptnih virov, na račun »ljubljenega domovine« in »narodnih idealov«. Toda tudi tak denar je zraven, ki so ga dali nemški kapitalisti, da jim vlada dovoli ravnati z domačim delavstvom kakor s sužnji. — Če je kdo med vami toliko naroden, da čuti sramoto, ki izhaja iz te naše ugotovitve, naj toži naše uredništvo! Pred sodiščem bo dobil dokaze pod nos, ki jih sicer ne smemo objaviti, ker bi pod PP režimom nemške tvrdke izdajalce korupcije takoj na cesto vrgle.

r Dr. Korun kot delodajalec. V album ljubljanskih delodajalcev spada brezpogojno tudi »socialist« dr. Korun, da bo njegova slika popolna. Ker pa zasluži — kakor znano — le 1000 dinarjev mesečno, je torej večji revež kakor marsikateri tovarniški delavec.

(Ojoj!) Koristi tovarniških delavcev naj bi g. dr. Korun zastopal, ki je obenem pravni zastopnik več podjetnikov. To je po advokatski logiki najbrže dvoje. Pri delu, v katerim si v »potu svojega obraza« služi le 1000 dinarjev na mesec, je podjetnik, med delavci pa, s katerih pomočjo se je dokopal do slave in blaga, je »socialist«. Da je pristen podjetnik se najboljšje vidi iz tega, da je bila svoj čas pri njem zaposlena hčerka železničarja R., ki ji je tekom 5 mesecev plačal le: reci in piši: 1000 kron mesečno. 8. februarja bodo imeli tako kakor železničar R. tudi ostali njemu podobni proletarci priliko izbirati in razlikovati med socialisti.

r Rudarski pokojninski sklad ima čez 3 milijone dinarjev premoženja, upokojeni rudarji pa stradajo ves čas od preobrata. Zdjaj dela Čobal demagogijo z novim pravilnikom, prej pa se ni nikoli oglasil s svojo Unijo in zahteval, da bi se doklade zvišale.

r Korunove zveze. »Socialist« je svojčas napisal, da je dr. Korun dobil zadoščenje za razne »napade« s tem, da je postal nosilec liste na Štajerskem. Zadnja »Nova pravda« dolži dr. Koruna, da ima intimne zveze z dr. Žerjavom. Torej ni vedno »razbijaški« »Naprejš«, ki za take stvari ve. Tudi drugi ljudje vedo za različne »zveze«. N. pr. v njegovem samotnem tajništvu na Vidovdanski cesti 2 je zaposlena neka vaditeljica naraščaja pri demokratskem Sentjakobskem naprednem društvu v Ljubljani. Lani je bila zaposlena pri »Strokovni komisiji« neka Marksova ki je prav neprikrito nosila orjunaški znak, ne da bi ji kdo to očital, kajti službo je zapustila sama! Da ima dr. Korun besedo, in sicer odločilno besedo pri »Strokovni komisiji«, je razvidno iz tega, da mu je za sedanje volitve prepisovala gđc. Kovičeva volilne imenike na sodišču. Kovičeva je uslužbenka organizacije živilskih delavcev, ki ima 9 podružnic in plača Kovičevi mesečno 3500 K. Kovičeva je poleg tega še uslužbenka organizacije usnarjev, od katerih dobiva 2000 kron na mesec, torej končno ne preslab zaslužek, dr. Korun pa gotovo tudi ne zahteva ničesar zastopj. Neki Debeljak v Gamelnjah se je bahal, da ga Korunova SPJ dobro plača za agitacijo. Mož je lesni trgovec. Neki Rebič v kočevskem okraju ni hotel prej agitirati za Korun - Čobalovo listo, dokler ni dobil 500 Din, ki mu jih je Svetek sam izročil. Pozneje je pisal še po 600 Din. Svetek je tudi samo v službi SPJ, ne vemo pa, če je službeno pragmatiko za konsumske nastavljenke že naredil. Vrankarja so v »Jugometaliji« odpustili in je samo dr. Korunu na razpolago v volilni kampanji. Andrej Svetek je imel od OUZD pol leta dopust, ki mu je bil sedaj še za pol leta podaljšan. Kljub temu je dobil tudi 13. plačo kakor drugi nastavljenici bolniške blagajne. Mesečno zasluži menda 2000 Din. Andrej Svetek je sploh stalno zaposlen na Vidovdanski cesti v tajništvu SPJ in bi bilo interesantno zvedeti, na kak vzrok in »potrebo« je dobil dopust. Bolniškega dopusta ne bi imel, kajti delo pri OUZD gotovo ni težje kakor v tajn. SPJ. Seveda sta Kocmur in Korun intimna prijatelja, to je dobra zveza. Prav tako kakor ona, ki je dala Korunovim agitatorjem proste vozovnice na železnici, ki so urednikom »Naprejša« nedosegljive, čeprav imajo do njih pravico. — Še več takih stvari vemo. Sodrugi! Korunovci so izdali nešteto letakov, na lanskem kongresu so imeli samo 800 članov, kakor je Svetek sam priznal našemu uredniku, cele trume agitatorjev pošiljajo med naše organizacije in jih vse pri centrali plačajo! Odkod denar za vse to? — Ali boste volili take ljudi?

r Kaj je domovina? Ze beseda sama pove! Gotovo ni nikogar na svetu, ki bi ne hrepenel po domovini vsaj takrat, ko je daleč od nje. Da bi pa zaradi domovine morali ljubiti Pašiča, Pribičeviča in Žerjava, do tega me pa ne pripravi nobena sila. Če bi teh »rešiteljev« domovine ne bilo, bi ne mogli nemški, laški in francoski kapitalisti v zvezi s temi »rešitelji« delati tako polniško, da se moramo slovenski rudarji potikati po nemških in francoskih rudnikih.

Leto 1924. je bilo prej kakor 1922. Tako pravijo Korunovci, ker smo se na zadnjem kongresu osamosvojili, smo se torej »odcepili«, kakor pravijo oni. Kdo pa je ustanovil »Enakost«, »Rdeči prapor« in »Socialista«? Kdaj so začeli ti listi izhajati?

r Bloki. Pri teh volitvah nastopajo na Slovenskem kar štirje bloki. Na prvi pogled bi človek radi tega sodil, da mora biti torej malo kandidatnih list, ker so stranke združene v blokkih. Pa to ni res, ker imamo — kakor znano — na Štajerskem kar 14 skrinjic, na Kranjskem pa devet. Blokovi torej ni, le nekatere stranke so si nadele ime kakega bloka, demokrati so nacionalni blok, NSS je blok bratskega sporazuma, nekdanji neodvisni generali so delavski republikanski blok, Kristan - Korunova SPJ je pa rdeči blok. Kaj to pomeni? Da si te stranke ne upajo pod svojim pravim imenom in programom pred ljudstvo in da grejo na lov le za nezavednimi! Da gre z »rdečim« blokom pešiča drugih koritarjev, podkupljencev in strahopetnih oportunistov, to zavednih in pogumnih ne moti, kajti koritarji, podkupljenci in strahopetni oportunisti — to vam je lepa vojska za socialistično družbo!

r Kakšen greh sta naredila naša nosilca list, ss. Mörderofer in Pastorek? Pavšalnu ju blatijo, nobenega konkretnega prestopka, ki bi ga bila dejansko izvršila, jima ne morejo očitati. Pravijo tudi, da nista zmožna biti poslanca. To jima očitajo najbrže radi tega, ker še nista ogoljufala proletarijata za nobeno tiskarno.

Korunovska hinavščina. »Delavec« že dve leti izpodkopava organizacijsko zavest proletariata. Vedno piše, kako se delavstvu slabo godi in kako da mu je treba socialnega zavarovanja, pri tem se pa peha le za zavarovanje tistih, ki se jim prav nič slabo ne godi, kakor so n. pr. Kristan, Korun, Čobal, Perič, Kocmur. Iz hvaležnosti delajo ti »zaključni socialisti« za zavarovanje nekaterih manjših, kakor so n. pr. Uratnik, Svetek, Golmajer, Krušič, Mihevc, Golouh, Arh, Komavli itd. Ti gospodje so v zvezi z nekaterimi plačanimi razbijači ugnobili delavsko organizacijsko enotnost po prevratu, ko bi bilo mogoče s poštenim delom popolnoma zlomiti kapitalistično moč. Potem so se pa dali od kapitalizma »premagati« tako popolnoma, da ima zdaj kapital odločilno moč ne samo nad organizirano močjo kapitala, ampak tudi nad delavskimi prispevki, ki jih obvladuje po »pariteti«, t. j. polovico vodstva imajo podjetniki, polovico pa delavci. Če se od delavcev le eden priključi h kapitalistom, že ni več paritete, ampak nadvlada kapitalistov. Taka nadvlada je zdaj v vseh delavskih socialnih zavodih. Kdo še ne ve tega? Vendar to še vedno skrivajo! Čobali in Kocmurji se še vedno imenujejo socialisti!! To pa zato, ker hočejo spraviti pod pariteto tudi prispevke prostovoljnih delavskih organizacij, strokovnih, kulturnih, gospodarskih in političnih. — Zahtevamo v teh organizacijah poštenega razrednega boja, pravijo, da jih razbijamo. Gotovo razbijamo kapitalizem in njegovo sorodstvo, toda to hočejo tudi delavci! Odborniki mežiške podružnice Unije slov. rudarjev so v zadnjem »Ljudskem glaslu« zelo razločno povedali, kdo razbija organizacije, ko so ugotovili, da so »Naprejševci« edini držali Unijo do skrajnosti, Korunovci so pa iz nje zbežali! Njeno vodstvo je pa v Korunovskih rokah (Krušič, Arh, Ule itd. pod Čobalovim protektoratom) in njeno glasilo »Delavec« se trudi na vse mogoče načine izriniti »Naprejšev-

Razno.

VOLILCI!

Zadnje dni bodo napeli nasprotniki vse sile, da vas zmedejo ali z najgršmi lažmi in demagogijo, ali celo z nasiljem.

Bodite pogumni in preudarni, ne klonite! Zavrnite vse laži in glejte zlasti na to, da noben naš volilec ne bo ostal doma! Vsak izgubljen glas za nas pomeni za nasprotnika en glas več. Zato vsi na volišče!

PROČ S KORUPCIJO! »NAPREJ« JE EDINI LIST V JUGOSLAVIJI, KI NIMA PROSTIH ŽELEZNIŠKIH KART.

Kdor to razume, bo volil SSJ in KDZ, na Štajerskem 12., na Kranjskem pa 9. (zadnje) skrinjico.

Nosilec liste na Štajerskem učitelj Mörderofer iz Mežice, na Kranjskem pa Josip Pastorek, knjigoveski pomočnik v Ljubljani.

r Gospodarski vzroki medsebojnega lasanja naših buržuaznih strank so jasno razloženi v uvodnem članku. Vsak čitatelj naj-ga pazno prečita in premisli, pa bo spoznal, da z meščanskimi strankami ne moremo imeti nič skupnega. Borimo se za najširšo demokracijo, ki zahteva, da odločajo o svojih zadevah že najmanjše upravne in kulturne edinice same. Na videz imajo tak program tudi nekatere meščanske stranke, a v delu ga nobena ne izvršuje. In še nekaj loči pravo proletarsko stranko od meščanskih: mi vodimo razredni boj za socialistično družbo, v tem boju pa so proti nam združene vse buržuazne stranke brez izjeme, čeprav se drugače popolnoma složno najdejo na videz le tedaj, kadar gre za povišanje poslanskih dnevnice.

r Mandati. »Socialist« je napisal v svojem obupnem lovu za mandati že marsikatero neumnost, ki se bo nad njim še strašno maščevala. Pred kongresom naše stranke je n. pr. pisal, da korunovcem sploh ne gre za mandate, temveč samo za skupen nastop v korist proletarijata. Naš konciliantni predlog za skupni nastop so pa odklonili! In zdaj se pehajo z vsemi sredstvi za dvema ciljema: prvič hočejo dobiti Koruna za poslanca, pa naj stane to, kolikor hoče, drugič pa hočejo razbiti naše organizacije in postaviti na prestol zopet g. Kristana. — Mi smo tudi v volilnem boju čista razredno zavedna stranka in vodimo boj predvsem za ureditev in razširitev razredne zavesti in proletarskih organizacij. Dobro se namreč zavedamo, da moramo dobiti mandat za nameček, če bomo svojo nalogo vršili. In da jo izvršujemo dobro — poglejte naša poročila! Napisali so jih pošteni proletarci, ki s svojimi podpisi jamčijo za njih resničnost. »Socialist« jih fabricira v svojem uredništvu — zato mu tudi nihče ne verjame.

**O BLEKE
OB NA
OBROKE
O. B. MESTNI TRG 5
BERNATOVIČ.**

ce, ki se jih boji zaradi kongresa in obračuna. Čobal zavednega delavstva ne mara, le backe bi rad — teh pa mnogo, da bo več volne in da se mu izplača.

r Načelstvo Kons. društva za Slovenijo se očitno nič ne zveni za službeno pragmatiko konsumskih nastavljenec, ki bi bila morala biti že do 1. julija 1924 narejena. Nastavljenci kako dolgo še mislite čakati na milost svojega vodstva? Zakaj ne nastopite odločno za svoje pravice? Če je za vse drugo čas, mora biti vprašanje nastavljenecv še prej rešeno, če smo v socialistični zadrugi! — (Op. ur. za pragmatiko gg. pri vodstvu nimajo časa, ker morajo agitirati za Kristana in Koruna!)

G. dr. Korun delajo v »Socialistu« in na letakih reklamo s tem, da so dobili za svoje parlamentarno delo tudi od »Naprejevcev« pohvalo in da torej zaslužijo zopetno izvolitev. Toda kongres pred dvema leti jim ni izrekel kakšne posebne pohvale, ampak jih je le ločil od drugih poslancev, ki niti najprimitivnejših dolžnosti niso hoteli izpolnjevati. Sicer pa ni treba imeti delavce za take bebe, da bi ne vedeli več, kako so ta gospod takoj po dotičnem kongresu ustanovili s Čobalovo pomočjo posebno stranko in poseben list »Rdeči prapor«, dajali Zarjanom in mariborskim voditeljem potuho in povzročili s tem, da je šel proletarijat v volitve še bolj razbit in da zato ni dobil nobenega mandata.

Konsumno društvo za Slovenijo je razobesilo na svoji prodajalni v Šiški »Socialista«, kakor smo zadnjič poročali. Pa je le par dni tam visel, zdaj že ni več ne »Socialista« ne deske, samo dva kavlja v zidu še kažeta, kje je visela pregrešna ljubezen konsumarjev. Tudi Svetka ni več v pisarni, zdaj je potnik za dr. Koruna. Ne vemo, ali zaradi volilne agitacije, ali zato, da bo na letošnjem običnem zboru Konsumnega društva zopet lahko igral »opozicijo«, kakor lani. Morebiti je tudi »Socialist« zato izginil z zidu, da bodo na običnem zboru Kristanovci lahko kazali svoje »sovraštv« do Svetka in »Socialista«. Bog ve, kakšna bo letošnja Svetkova okrožnica?

r G. Uratnika, tajnika Delavske zbornice vprašamo, če si je vzel neplačen dopust, da toliko agitira po Slovenskem za dr. Koruna, Miho Čobala in dr. Periča. Mesečna plača 4000 dinarjev je že tolikšna, da lahko kaj delate za delavce, ki Vas plačujejo, ne pa za demagoge, ki niso nič zraven dali.

r Brežičani se čudijo v »Socialistu«, da ne objavimo njih čudovitega pisma, v katerem nam sporočajo, da so se vrgli na »revolucionaren« način reakciji v naročje! Naj bodo veseli, da jih še pardoniramo, kajti baš v svojem pismu kažejo svojo popolno socialistično nevednost, korunovcem smo pa itak že čestitali k tej pridobitvi. Se bomo že pobavili tudi z nekimi 20% za izposojeni denar, plačevanjem progresivnega davka po 2 Din itd. Vse pride še na vrsto!

r Falzifikatorji so gg. Korunovci tudi. Glavnemu glasilu SPJ v Beogradu »Radničkim novinam« so poročali, da jim je naš kongres ponudil samo 2 do 3 kandidatna mesta in še ta samo za namestnike. To so »Radničke novine« objavile prejšnji teden. Sodrugi, mi smo objavili predlog našega kongresa v »Napreju« — dve tretjini vseh kandidatov smo jim prepustili, seveda Čobala in Koruna smo odklonili, zato pa si ne upajo objaviti našega predloga! Premislite vse to in zahtevajte od Korunovcev odgovor!

r Kako je zapisano? Ali je Marks napisal: Osvoboditev proletarijata je delo proletarijata samega — ali: Osvoboditev proletarijata je delo takih advokatov, kakor je dr. Korun?

Kapitalizem v rdeči halji.

7. decembra je predsednik poverjeništa Udruženja jugoslovenskih učiteljev v Ljubljani, g. Luka Jelenc, zabrusil na konferenci v Dravogradu trem kraj. učiteljskim organizacijam v obraz: Vzel vam bom list, tiskarno,

tajnika itd. Vse prav tako, kakor kapitalisti v rdeči halji, ki so vzeli proletarijatu 2 tiskarni, konsume i. dr. in so mu hoteli vzeti tudi »Napreju«. Luka Jelenc je orjunaš in v učiteljski organizaciji na Slovenskem tak gospodar, kakor je bil svoje dni Anton Kristan v proletarskih. To, kar preživljajo učitelji na Koroškem in Štajerskem — to je proletarijat okoli »Napreja« preživel že pred tremi leti.

Na tisti konferenci v Dravogradu sta učitelja ss. Doberšek in Möderndorfer pomagala odžagati predsednika učiteljske organizacije Jelenca, ker je orjunaš.

Istega dne, 7. decembra l. l. je imel France Svetek, član načelstva Kon. društva za Slovenijo v Črni »predavanje«. Govoril je »idealno«, da mu člani niso mogli oporekati. Povedal pa gotovo ni tega, kar je povedal s. Möderndorferju v Ljubljani: da je konsum le filialka Kristanove Zadr. banke in če Kristan hoče, morajo zapreti vse prodajalne. (V Črni je dejal najbrže tako kakor zadnjič v Mežici: delavci, konsum je vaš!) — Končno pa je dejal: eh, kaj konsumska predavanja, k pol. sestankom naj bi šli ljudje! Končal je svoje predavanje z napadom na s. Möderndorferja, češ, da je orjunaš, ker je član učiteljske strokovne organizacije, katere predsednik je član »Orjuna«. —

Kakšen opravek je imel z »Orjuna« tisti dan s. Möderndorfer, sem prej povedal. Toda tega delavstvo ne ve. In delavstvu je Svetek tudi »pozabil« povedati, da se je hotel s. Möderndorfer že pred tremi leti strokovno organizirati pri Strokovni komisiji — pa tedanji predsednik Strok. kom. Svetek ni hotel ustanoviti take organizacije, katere člani bi lahko bili tudi učitelji. S. Möderndorfer se je hotel strokovno organizirati skupno s cestarji, samo da se tudi strokovno organizira z ostalim proletarijatom skupaj, in ima pismene dokaze (pisma od Strokovne komisije) v rokah, kako so to zavlačevali. Tudi pri rudarjih se ni mogel organizirati, ker pravijo Čobalova pravila »Unije«, da more biti član samo rudar.

Samo generalu kapitalistov v rdeči halji pa ostane žalostna pravica, očitati s. Möderndorferju orjunaštvo, zato ker ni organiziral »Udarnikov«, ker ni član predsedstva ljubljanske borze in predsednik banke, kakor je Kristan, ali član advokatske zbornice kakor dr. Korun.

Banke, borza in advokatska zbornica so po mnenju socialističnih kapitalistov seveda poštene proletarske organizacije. — Tak je slovenski »internacionalno« priznani socializem! Jernej.

s Volilcem v Ljubljani! V Ljubljani nimamo svoje liste, a ne strinjamo se tudi z nobeno nastopajočih strank. Žeriava pač ne bomo prinovali, to je jasno, klerikalcev socialisti tudi ne moremo voliti, Perič je sicer socialist po imenu, na imena pa nič ne damo, dr. Ravnihar je malo manj ko klerikalec, komunist pa ni komunist, temveč rjoveča Jera. Ne voliti je proti socialističnim načelom. Volilna abstinenca je najhujši greh proti socializmu! Odločite se po svojem spoznanju in kakor vam narekuje vest!

Dopisi.

VELENJE.

Dne 20. t. m. smo imeli protestni shod zaradi novega pravilnika bratovskih skladnic. G. Arh je tri ure govoril o njegovih slabih straneh, do tod stvarno in resnično. Potem pa se je spomnil volitev. Da bi s. Möderndorferja lažje naslikal kot izdajalca delavstva, je imel njegovo pismo s seboj ki mu ga je izročil s. Štern. S. Möderndorfer je namreč pisal sodrugom v Črno, da so protestni shodi namenjeni samo lovu za mandati, kar je res. To je namreč g. Arh na shodu pri Cinglerju v Pesjem sam dokazal. Ko je prešel na politiko, je govoril tako demagoško, da bi ga moralo biti sram, če bi imel vsaj malo poštenja. G. Arh je vendar že prej povedal, da so vse potrebno ukrenili, pa je šlo vse v koš, tako bodo šli tudi ti protesti v

koš. Trdil je tudi, če bo delavstvo enotno in zavedno, se da vse popraviti. — Zakaj torej dela razdor? Ali ni lopovsko, delati razdor tam, kjer je delavstvo enotno? Ali ni ravno Čobal dokazal velenjskemu delavstvu v času, ko je šela »Unija« okoli 600 članov, da organizacija ni nič, če on noče? V tistem času je prišel g. Arh kot tajnik v »Unijo«, pa tudi ni nič popravil, kar je njegov šef v blato speljal. Arh je trdil, da si njegova stranka ne dovoli »diktirati« od »Naprejevcev«. Zakaj ste pa pisali pred kongresom naše stranke v »Socialistu«, da vam ni za mandate, temveč samo za to, da pomagate proletariatu? Ko vam je kongres ustregel, ste se pa zlagali in se še lažete, da smo mi odklonili skupni nastop! Sploh se mora vprašati vsak, ki trezno zasleduje vaše pisanje in govorjenje v tej dobi, s kom ima opraviti. Po mojem razumu z najgršimi propalicami, ki jim je resnica bolj tuja ko luna.

Sodrugi, premislite to-le: Tisti ljudje, ki so bili s Kristanom, ko je bil v vladi, vas hočejo zopet pridobiti, da jih volite. Ko so bili vladni možje, pa niso poskrbeli za boljše zavarovanje rudarjev, ustvarili pa so skupno z meščanskimi strankami take draginske doklade, da so pustili tistega, ki je stradal, še naprej stradati. — Delavstvo se nahaja res v obupnem položaju. Da se ga reši, je potrebno, da se res zavzame za skupnost, organizacijsko skupnost, temelju pravilnika in da sklepe izvršuje, vstopa v strokovne sekcije in vloga 1% zaslužka kot hranilno vlogo, da si s tem ustvarimo »Skupni dom«, s katerim bomo zadali smrtni udarec kapitalizmu in demagogom in si priborili človeka dostojno življenje. — Andrej Martinšek.

STORE.

(Impozanten volilni shod 25. januarja t. l., poročevalec s. Möderndorfer iz Mežice.)

V svojem govoru nam je s. Möderndorfer jasno očrtal vse vrste buržuaznih žrel, ki bodo na stečaj odprta dne 8. februarja proti izstradanim in do kosti izmroganim kmetiskim in industrijskim trpinom. Seveda, da bi se nam trpinom vsi ti raznovrstni goltanci ne zdeli preveč nevarni, zato bo že vse preskrbljeno, da bo večinoma vsako teh žrel okrašeno z najfinejšim plaščem zrega mogočega in nemogočega socializma. Nato se je s. Möderndorfer približal naši takozvani tekmovalki, ki se po novem imenuje rdeči blok ali: le vkup, le vkup, uboga gmajna! Vso to umetno gmajno je s. Möderndorfer zdeval na krožnik, nazadnje pa je prijel za srce in še tistega vrgel na krožnik s tako silo, da je v naše zadovoljstvo bruhnil iz njega najmodernejši kapitalistični socializem ali socialistični kapitalizem. — Joj, ojoj, koga pa smo tedaj zagledali? Skozi stranska vrata je prisopihal s svojo telesno gardo sam častni generalni adjutant Kristanove SPJ, g. Koren. Ker je bila dvorana že brez njega polna, je po gosje marširal v stransko sobo. S. Möderndorfer se pa le ni prestrašil in je do golega razgalil ta moderni socialistični kapitalizem. Za g. Korena je bilo seveda nevarno, da mu srce počne. Ker predrzniti Möderndorfer le ni prenehal secirati Korenovo najbližje sorodstvo, se je g. Koren zopet prikazal na vratih in si poskrbel stol, če bi se mu stemnilo pred očmi. S. Möderndorfer se ga je tedaj usmilil in končal svoj referat, ki mu je sledilo ploskanje in bravo-klici. — Ko je vprašal predsednik, če želi kdo besedo, se je oglašil g. Koren in začel raztezati svojo običajno pohvalno glorijo, ki jo že itak vsak Štoran pozna: koliko krvi da je pač on »kot tak« še v skupni stranki žrtvoval, bodisi na duševnem ali material. polju. Odgovorili smo mu in mu še tukaj odgovarjamo: Če si socialist, kakor praviš, ne žaluj radi tega! Vseeno še lažje dihaš, nego stotine materialno šibkejših sodrugov, saj za take žrtve nisi delal sam, ti je pomagalo jih več. Če te pa prevladuje kapitalistični egoizem, tedaj pa svobodno reci: med reže in trpine se ne bom mešal, ker mi pravi srce, da med nje ne spadam. Nato je lopnil g. Koren po takozvani Bernotovi gajzli (mislil je načelo jav-

nosti). To je res za take ljudi, ki ne mislijo tega, kar govore, res prava šiba božja. Bo že res: komur javnost smrdi, mu korupcija in Kristanov sistem izvrstno diši. Zato pa g. Koren še nadalje žrtvuje svojo kri v sekto, ki je res pravo pribežališče vseh »socialističnih« srednje- in velegrešnikov. G. Korena so pa nekdanje pridne in tako krotke ovčice med njegovim govorom hudo raztogotile. Nekemu sodrugu je celo zabrusil, da naj molči, da je še baje moker pod nosom, vsem skupaj pa je zarobil, da vsi skupaj nič nimamo in nič ne vemo, dasi nam je že itak vsem jasno, da se nahajamo v vrstah nemanicev. Če bi hotel vse popisati, koliko se je predebatiralo, bi napisal knjigo. Pozneje se je oglašil stari sodrug Uranič, ki nam je opisal obširno in zanimivo zgodovino svojega socialističnega življenja. Vsi smo ga strpno in radevolje poslušali. Obžaloval je neslogo delavstva v Štorah, kar smo vsi skupaj obžalovali, česar pa seveda nismo zakrivali sami, prav posebno si je pri tem razdiralnem poslu umazal roke g. Koren. Dokaz: ko je govoril, je moral neprestano drezati predsednika, da naj prosí, da bo mir. To je dokaz, da delavstvo že samo zna razsoditi, kaj je demagogija in kaj resnica, zato je slišal nešteto medklicev in protimnenj. — S. Möderndorfer pa s takimi stvarmi ni imel mnogo opravka. Zborovanje je prav lepo uspelo, zborovalci so po večernem zborovanju vztrajali do konca. — Sodrugi in somišljeniki, pomnite: skrinjica nemanicev je dvanajsta pri nas! Na svidenje, g. Koren, obišči nas še kaj! — Mihael Varmonočnik.

LAŽ SE MAŠČUJE.

Prejeli smo še tudi sledeči odgovor in poročilo o Petejanovem shodu.

Zavita demagoška laž v »Socialistu« št. 6. se je dne 1. t. m. očitno maščevala nad demagogom, kateri je bil toliko predrzen, da je dopis pod naslovom »Store« napisal v »Socialistu«. Med splošno lažjo so tudi besede, da bo delavstvo v Štorah kompaktno vrglo na dan volitev kroglice v 10. skrinjico. Da se je delavstvo že nad to lažjo grozno maščevalo, je pokazalo stem, ker je S. P. J. dne 1. t. m. sklicala javni volilni shod, na kate-rega je prikoračil zviti stari lisjak Petejan. Tukaj je pač naletel na smolo in blamažo, kakršne še ni doživel svoj živi dan. Otvoriti je moral shod S. P. J. stari sodrug Uranič, ki je predlagal, naj si sodrugi in zborovalci izvolijo predsednika in zapisnikarja. Predlagan je bil naš s. Sedar in za zapisnikarja s. Resnik. Ker je s. Sedar odklonil, je bil predlagan s. Varmonočnik in so izvzemiš trih štirih oseb glasovali zanj vsi brez vsakršnega najmanjšega ugovora. S. Varmonočnik je rekel: Podam besedo takorekočemu sodrugu Petejanu iz Maribora. Nato je Petejan brusil in ometal po vseh kapitalističnih strankah, predno je posegel z roko v sršenovo gnezdo (našo stranko). V tem momentu pa mu je padlo srce v hlače in je čisto po domače nehal in se vsedel na stol. Nadalje se je oglašil k besedi s. Uranič in je v kratkem govoru razmotril položaj sedanjega časa. Nato se je s. Sedar oglašil k besedi in se priporočil Petejanu, naj bi bil toliko prijazen in nam naj bi pojasnil, kje in kako se je začel socialistični razkol v Sloveniji? Nato je seveda začel Petejan razlagati, da ni mogoče sodelovati s ostalo Slovenijo, nakar je nastal buren nemir, tako, da mu je bil govor onemogočen. Nato je prevzel besedo predsednik sam in je razložil, da je bila sklicana pred leti v Celju konferenca cele Slovenije in kako so mariborski kolovodje nastopili za separatizem, da hočejo izdajati svoj list »Enakost« in kako so potem trosili glivice z isto »Enakostjo« po vsej Sloveniji in s tem nataknili zanjko na vrat vsemu slovenskemu proletariatu. Nadalje je opisal trboveljski kongres in stališče Golouhijade in orisal »Zarjane« ter sprejem progresivnega davka. Nato je začel Petejan vmes sikati, nakar je nastal splošen nemir, tako da jo je Petejan odkuril v malo stransko sobico in z njim pol tucata moških in žensk. Tako se je pri nas maščevala laž, le žal, da ni povsod takol — Navzoči.

Smartno pod Šmarno goro. — Ta-
een. V nedeljo, 25. januarja, se je vr-
šil v Vikerčah pri Kovaču volilni shod
korunovcev, ki je bil na skrivnem
pripravljen in sklican. Niti naši člani
niso vedeli za kakšen shod pravza-
prav gre. Poročat je prišel s celim
štabom trabantov sam — čujte! — g.
Cobal. Lepo je razlagal, kako misli
kritizirati delo meščanskih vlad v
parlamentu. In še marsikaj drugega
je povedal, le prave resnice ne. To je
pojasnil šele naš sodrug Pastorek,
ki je slučajno mimogrede prišel na
shod. Temeljito nam je pojasnil raz-
liko med korunovsko in našo skrinji-
co, tako, da šele sedaj vemo, da tiči
pod agitacijo za enotnost in za neko
listo »združenih delavcev« pravza-
prav Korun, četudi je nosilec liste
Cobal. Saj sta oba člana ene in iste
stranke. Nafarbati sta nas hotela to-
rej oba, Kopač in Mihevc, ki sta več-
krat prihajala in posameznike prego-
varjala za »enotnost« — Koruna. Naša
kraj. organizacija je še pred Boži-
šem določila za morebitnega kandida-

ta s. Kneza. Ko so korunovci to zvo-
hali, ga je prišel osebno pregovarjat
Svetek in ga je ujel, da je sprejel
kandidaturo, češ, lista je enotna. Ko-
runovci so sploh mislili s pomočjo ne-
kega uskoka in sleparij speljati kar
na tihem našo organizacijo v svojo vo-
do. To jim je s. Pastorek temeljito
preprečil s tem, da je to kravjo kup-
čijo za delavske glasove razkrinkal.
Sodrug, če bi bili mi bolj pazni in
ne bi prepustili vsega nekemu posa-
mezniku, bi nas ne bili mogli tako
dolgo vleči za nos. Pa to se lahko po-
pravimo, in sicer s tem, da pridno
agitiramo za našo 9. (zadnjo) skri-
njico!

Sv. Lovrene na Pohorju. Srečen je
naš kraj, zopet je bogatejši za eno go-
stilno. Ne nasprotujemo ravno solid-
nim gostilnam, a pri nas je beznic res
odveč. — Korunovci so sklicali shod
tudi pri nas, v nedeljo dopoldne. S.
Vežjak je šel poslušat, a je našel tam
samo g. Bahuna samega, čeprav so se
potrudili štirje možje k nam, da so
nalepili plakate. V Sv. Lovrencu jim

je odklenkalo, sčasoma jim bo po-
vsod!

Črnomelj. Letos bodo v Črnomlju
tudi občinske volitve, gg. orjunaši to
dobro vedo! Da izrabijo ugodni čas,
je občina poklonila 1000 Din sokolski
knjižnici v Črnomlju.

Lastnik: »Sloga«, r. z. z. e. p.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Bernet

(v imenu izvr. odbora SSJ in KDZ.)

Tisk tiskarne »Merkur« v Ljubljani.

6. II. 1925—2800.

Najboljši šivalni stroj

je edino le Grietznere Adler za rod-

Pouk v vezenju brez-
plačno.

Večletna garancija.
Delavnica na razpolago

binsko in obrtno
rabo v vseh opre-
mah

Josip Petelinc, Ljubljana (blizu Prešerno-
vega spomenika)

Ni vam več potrebno

godrnjati redi draginje, ker sedaj lahko dobite vse vrste
blaga za obleke in perilo pri trdkih

I. N. ŠOŠTARIČ, MARIBOR,
ALEKSANDROVA CESTA 15

po zelo znižani ceni

na pr. sukno po 60—, 70—, 90—, 100— Din itd., platno
po Din. 11—, 14—, 16—, 20— itd., izgotovljene srajce
Din. 44—, 50—, 56— itd., spodnje hlače po Din. 32—,
34—, 40— itd., izgotovljene obleke, in drugo za vsako ceno.
Železničarji dobijo blago tudi na obroke.

Ko bi mogli osebno z Vami govoriti

bi Vam lahko razjasnili kako slabo storite, če pri izbiranju
mila niste oprezní in koliko škodljiva so dostikrat slaba mila!
Če želite strokovnjaško izkušeno MILO LEPOTE IN ZDRAVJA,
tedaj poizkusite eno od 5 vrst FELLERJEVEGA ELSA-MILA
V OBLIKI STEKLENIC. Elsa-lilijino mlečno milo, Elsa-glicerinsko,
Elsa-boraksovo, Elsa-katranovo in Elsa-milo za britje. Vsaka
vrsta teh mil z zakonom zaščiteno znamko prijetno diši, je zelo
štedljiva, izvrstno se peni, osvežuje in ohrani kožo zdravo in
lepo. Ta mila so najboljše in najfinejše, kar se v milu sploh
more dati!

ZA POIZKUŠNJO 5 kosov Elsa-mila v obliki steklenic z zavojnico in
poštino 52 Din, toda le tedaj, če se denar pošlje vnaprej, ker je
poština po povzetju za 10 Din višja.

Naročila je nasloviti na:

EVGEN V. FELLER, lekarnar
v Stubici Donji, Elsatrg 252, Hrvatska.

Elitni plesi

in drnge boljše plesne zabave predpisujejo smo-
king frak. Po najmodernejšem kroju iz finega
angleškega sukna in po zelo nizkih cenah si
ga more vsak nabaviti pri trdkih

Drago Schwab, Ljubljana.

Strojne

ključavničarje, strugarje, kollarje, livarje, mo-
delne mizarje, samo prvovrstne moči, sprejme
industrijsko podjetje v Sloveniji. Za neozenjene
stanovanje. Ponudbe z navedbo prakse pod
»PRAKSA« na enončno ekspedicijo Al. Matelič,
Ljubljana, Kongresni trg 3.

NAŠI IZDELKI:

Dvojnoslada ržena **ŽIKA**
v rdečih zavitkih,

Dvojnoslada ječmenova **ŽIKA**
v modrih zavitkih,

Slajena ječmenova **ŽIKA**
v zelenih zavitkih

Zahtevajte le Žiko!

Pozor, delavci!

Naša brivnica je na Rimski
cesti št. 21. kjer se sprejema-
jo tudi abonenti po nizki ceni.
Franc Loborec.

15 let priznane kapsule „LARUCIN“

zdravijo najsigurnejše gnojne kapavice
(tripser) in bolezní mokril. Škallja 20 Din
v vseh lekarnah. Direktno: APOTEKA
BLUM, SUBOTICA.

Proletarci!

Gostilne in kavarne,
ki nočejo vašega lista,
najbrže tudi vašega
denarja ne marajo.

Ustrezite jim!

Društvom in zasebnikom

prevaja in prepisuje spise „Posredovalec“
Sv. Petra cesta 23.

TAKO IZGLEDA

PRAVO PRISTNO

ZLATOROG-MILO

Naročajte in
širite edini
delavski list
„NAPREJ“

JUHAN
se dobi v vseh
specerijskih prodajalnah

Trgovina

MARIJA ROGELJ V LJUBLJANI

Sv. Petra cesta št. 26 — v bližini Kolodvorske ulice
priporoča bogato zalogo sukna, cajga, kloba, cvilha, oksforta
cefirja, šifona, bele, rjave in modre kotenine, belega in rja-
vega platna za rjuhe, volnene in svilene jumperje, navadne
in svilene rute in šerpe, volno, pavolo in nogavice, kravate
in različno drobnarijo.

Blago dobro!

Cene nizke!

Dobro boste hodili!

v Suttnerjevih čevljih! Čevelj tvrtke Suttner je nenadomestljive
trajnosti, čvrstosti, moderen in eleganten, a pri tem po ceni!
Skrbno izdelan iz izbrane-
ga dobrega usnja! Ima
Suttner je garancija za
dobroto in solidnost! Tudi
polučevlje in sandale,
enako tudi bogato izbiro
srajc, noramnic, športnih
kap, Vam nudi bogato ilu-
strirani cenik, v katerem
najdete tudi vsakovrsno
jedilno orodje, škarje,
žepne nože, doze za ci-
garete in lobak, kresala,
veržice in krsne obeske. Pošljite 2 dinarja za cenik na

RAZPOŠILJALNICO H. SUTTNER
v Ljubljani št. 990 Slovenija.

Pri tej priliki se lahko naroče Fellerjeva Elsa-mila v 5 vrstah: Lilijino-mlečno,
glicerinsko, boraksovo, katranovo in milo za britje.

ČAJNA ROČKA

„popolna“

ZATO V VPORABI NAJCENEJŠI
IN OBENEM NAJFINEJŠI